

Studiehæfte

Det Kongelige Teater

Giselle

Sæson 2009-2010

Målgruppe: Gymnasiet/HF

Indhold

Balettens handling	s. 3
<i>Giselle</i> i trin og toner	s. 5
Kan man overhovedet dø af et knust hjerte	s. 8
Men dansen den går så let gennem lunden	s. 10
Øvelse:	s. 12
Spørgsmål til efterbehandling	s. 12

Skolebilletter

Skolebilletter til 40 kr. kan bestilles til alle de spille-dage, der er markeret som skoleforestillinger. Se www.kglteater.dk for datoer.

Der skal bestilles min. 10 billetter for at opnå skolerabat.

Skolebilletter kan bestilles via formularen på www.kglteater.dk

Skolerabatten omfatter: Børnehaver, fritidshjem, SFO'er, fritidsklubber, folkeskoler, ungdomsskoler, privat- og friskoler, gymnasier, HF-studier, handels-skoler og øvrige anerkendte ungdomsuddannelser.

U30

Ønsker I billetter til spilledage uden for de udvalgte skoleforestillinger, kan der bestilles U30-billetter.

U30-billetter giver 65% rabat i forhold til løssalg-sprisen.

U30-billetter kan bestilles af alle under 30 år.

For hver 10 bestilte U30-billetter kan der bestilles 1 lærerbillet.

U30-billetter kan bestilles via www.kglteater.dk og www.billetnet.dk

Medvirkende:

Iscenesættelse: Nikolaj Hübbe og Sorella Englund efter Jean Coralli og Jules Perrot

Musik: Adolphe Adam

Scenografi: Desmond Heeley

Lysdesign: Jørn Melin

Dirigent: Peter Ernst Lassen

Det Kongelige Kapel

Den Kongelige Ballet

Introduktion

At mænd kan drive kvinder til vanvid, er ingen nyhed. Det vidste den franske ballet-scene allerede i 1841, da én af historiens helt store romantiske balletter havde premi-ere i Paris. Den uskyldige bondepige *Giselle* overgiver sig med krop og sjæl til adelsman-den Albrechts flirt og forførelse. Men hun har forelsket sig i en mand, der allerede er lovet væk til en anden kvinde, og da Al-brechts forræderi går op for hende, mister *Giselle* både forstanden og livet.

Nikolaj Hübbe og Sorellea Englund står bag nyopsætningen af *Giselle*, der er et evig-gyldigt hovedværk i klassisk ballet og be-rømt for sin æteriske måneskinsdans og store dramatiske roller.

Dette undervisningsmateriale kan bruges som indgangsvinkel til et fagsamarbejde mellem blandt andet dramatik, dansk og musik, og det kan indgå både som forberedelse til forestillingen og som efterbehand-ling heraf.

God fornøjelse med forestillingen – her i hæftet såvel som i teatret!

Ballettens handling

---

1. akt

Vi befinder os i en landsby i det tyske Rhinland. Vinhøsten skal fejres. Den unge Giselle er forventningsfuld – det er en dag, hvor alting kan ske. Skovfogeden Hilarion er forelsket i Giselle og bringer derfor gaver til hendes mor Bertha. Men Giselle gengælder ikke hans kærlighed.

Nu kommer den unge hertug Albrecht af Schlesien til landsbyen, hvor han modtages hjerteligt af sin gamle amme og hendes mand. Albrecht vil deltage i høstfesten og beder sin amme om at skjule hans kappe og kårde.

Forklædt som bonde og under navnet Loys gør han kur til Giselle, der bliver dybt forelsket i ham. Da Loys vil sværge Giselle troskab, tager hun en marguerit og plukker kronbladene for at få svar på, hvor oprig-

tige hans følelser er. Blomsten giver et dårligt svar, men Loys plukker ubemærket et blad og gør Giselle lykkelig. Hilarion bliver syg af jalousi og forsøger at skille dem ad. Lidenskabeligt erklærer han Giselle sin kærlighed, men Loys viser ham myndigt bort.

Vinbønderne vender tilbage fra høsten, og alle forenes i munter dans. Giselle, der har et svagt helbred, bliver et kort øjeblik udmattet af anstrengelserne. Bertha fortæller bekymret sagnet om willierne: Unge piger, der dør før deres bryllupsdag, får ingen ro i deres grave og må derfor i al evighed jagte mænd ved nattetide og danse dem til døde.

Fyrsten af Kurland kommer til landsbyen med sin datter Bathilde og et jagtselskab. Bathilde synes godt om Giselle, og da hun erfarer, at de begge er forelskede, forærer hun hende sin halskæde. Giselle kåres til vinhøstens dronning, og Loys, der nu er vendt tilbage, deltager i dansen. Men festlig-

hederne afbrydes brat af Hilarion, der har opdaget Loys' sande identitet og afslører hans dobbeltspil.

Hidkaldt af jagthornet kommer fyrsten og Bathilde ud. De overraskes ved synet af den forklædte Albrecht, der ærbødigt kysser Bathildes hånd. Bathilde fortæller Giselle, at Albrecht er hendes forlovede. Giselle mister sin forstand, og i sit vanvid genoplever hun sin kærligheds lykke. Hun dør i Albrechts arme.

2. akt

Det er nattetide. Vi befinder os i en månebeskinnet lysning i en skov. Her opsøger den sørgende Hilarion Giselles grav. Han medbringer et kors, for Giselle kunne ikke blive begravet i indviet jord. Han føler williernes truende tilstedeværelse og flygter.

Myrtha, williernes dronning, kalder sine søstre frem, og iført brudekjoler begynder de deres natlige, en-

somme dans. Myrtha kalder Giselle op af graven og inddrager hende i williernes forbandelse. I dyb sorg kommer Albrecht til Giselles grav. Han fornemmer, at hun er i nærheden, og følger efter hende ud i skoven.

Hilarion fanges af de hævngherrige willier og danses til døde. Herefter bringer willierne Albrecht frem for Myrtha, som kræver, at også han skal dø. Men Giselle fører Albrecht hen til korset, der beskytter dem mod Myrthas magt.

De beder Myrtha om nåde, men hun befaler dem at danse videre. Til sidst falder Albrecht om af udmattelse, og i det samme bryder daggryet frem. Myrtha og willierne har mistet deres magt ved dagens første solstråler, og de må vende tilbage til deres grave.

Albrecht har mistet sin elskede, men har fået tilgivelse, og Giselle har gennem sin kærlighed fået fred i sin grav.

Giselle i trin og toner

Giselle

Ballet i 2 akter

Libretto (tekst): Théophile Gautier og Jules-Henri Vernoy de Saint-Georges

Musik: Adolphe Adam

Koreografi: Jean Coralli og Jules Perrot

Urpremiere: Opéra i Paris, 28. juni 1841

Giselle blev født til succes. Da balletten ved urpremieren i Paris i 1841 første gang så scenelampenes skær, blev den fra første færd en overvældende succes. Den berørte og indeholdt på mange måder essensen af de tanker og tendenser, der gennemstrømmede tiden. Samtidigt udstak balletten også nogle helt nye og klare retningslinjer for ballet.

Det var den anerkendte franske digter og samfundskritiker Théophile Gautier, der skabte det tekstlige udgangspunkt, librettoen, for balletten. At det netop var en af tidens største digtere, var med til at markere en ny æra for den romantiske ballet. Gautiers egen motivation til *Giselle* var ikke mindst en fascination af ballerinaen Carlotta Grisi, som han skrev partiet som Giselle til. Også i dag har balletten en særstatus – ikke mindst blandt ballettens ballerinaer. Rollen som Giselle er eftertragtet, for rollen kræver perfektion – både på det tekniske og udtryksmæssige niveau. Lad os her kigge lidt på nogle af de punkter, som er så særlige for *Giselle*.

Musikken

Til den musikalske side af *Giselle* blev der også trukket på en af tidens største kræfter. Gautier henvendte sig til komponisten Adolphe Adam. Adam er måske ikke kendt i vore dage, men på det tidspunkt var han et af de helt store navne. Det havde tidligere været praksis, at man til ballettens musikalske side benyttede sig af et udpluk af tidens populære melodier. Musikken blev altså ikke skrevet direkte til

balletten. Nu var man imidlertid begyndt at anvende nykomponerede værker. Dette udbyggede Adam yderligere ved at skabe et gennemkomponeret værk, der ikke bestod af afbrudte numre, men som besad et flow, der fulgte og understøttede handlingen på scenen på en helt anden måde end tidligere.

Adolphe Adam gik yderst seriøst til værks. Han benyttede sig af flere kompositoriske elementer, som var typiske for perioden. Han benyttede sig ikke mindst af en form for ledemotiver eller karakterbundne temaer, dvs. temaer, som vi som tilskuere associerer med bestemte personer eller hændelser (et element, som ikke mindst komponisten Richard Wagner i årtierne efter udbyggede yderligere). I balletten har f.eks. både *Giselle*, *Albrecht* og *willierne* deres eget tema. Men også et kærlighedstema vok-

ser frem i scenen mellem Giselle og Albrecht/Loys, da hun plukker bladene fra margueritten for at få svar på hans troskab. Og temaerne varieres i toneart og tempo for at understøtte karaktererne og handlingen på scenen. Adam lagde også små stemningsskabende ledemotiver eller hints ind i musikken. Han anvendte bl.a. droner i musikken for at skabe landsbystemningen, og i afslutningen af 1. akt fortæller musikken gennem horn og galoprytme, at jagtselskabet er på vej, allerede før vi ser dem.

Trinene

Giselle er på alle måder indbegrebet af romantisk ballet, ikke mindst i sit trinsprog. Koreografien, dvs. trinene i balletten, blev til i et samarbejde mellem koreograferne Jean Coralli og Jules Perrot, der på daværende tidspunkt på forskellig vis var tilknyttet balletten i Paris. Det var en periode, hvor ballettens skønhedsideal udviklede sig markant. Kort forinden var ballerinaerne begyndt at danse på tåspidsen. Det lange tylskørt, den romantiske *tu-tu*, var blevet en fast bestanddel af balletten, når sylfider og andre overnaturlige væsner dansede hen over scenen. Og ballettens ordløse univers var eminent til at udtrykke dette overnaturlige univers, som findes i *Giselles* 2. akt. Men *Giselle* brød ikke mindst med tidens øvrige balletter, som kredsede om disse mytiske, overnaturlige emner. For *Giselle* var en skildring af en virkelig pige, der forvandlede sig til et overnaturligt væsen. Det var en kvinde af kød og blod.

I arbejdet med *Giselle* indførte de to koreografer Coralli og Perrot ledemotiver i dansen, der skaber associationer til handlingsforløb, ligesom det gjorde sig gældende for musikken. Dette træder specielt tydeligt frem, da Giselle i sin vanvidsscene i 1. akts afslutning gennem dansen gennemlever sin kærlighedsopblomstring og tab.

Balletpositionen, der kaldes *arabesque*, er også et af de elementer, som ofte forbindes med *Giselle*. Du kan se Giselle i en arabesque på billedet ved siden af. I balletten bliver denne position indbegrebet af eller et slags ledemotiv for hendes kærlighedslængsel og -sorg. Og willierne, hendes skæbnesøstre, viderebringer arabesquen i 2. akts dans. Her

bliver positionen med det bagudløftede ben, den fremadstrakte arm og den balancerende krop en kropsliggørelse af disse overnaturlige væsners tilfangesøgelse i grænselandet mellem liv og død.

Siden den første opførelse i 1841 har flere koreografer ændret og tilføjet ting til balletten. Ikke mindst har koreografen Marius Petipa haft stor indflydelse på ballettens udseende. I den opsætning, som kan opleves nu på Det Kongelige Teater, har Nikolaj Hübbe og Sorellea Englund skåret ind til benet og søgt tilbage til den oprindelige opsætning fra 1841. Lige meget hvilken opsætning der er tale om, er balletten *Giselle* en forestilling, som er berygtet og berømt for de tekniske krav, som der stilles til såvel solodansere som hele kompagniet.

Ud over de rent tekniske udfordringer rummer rollen som Giselle ikke mindst én anden stor udfordring. Fortællingen om en yderst jordisk pige, der først møder kærligheden, for derefter at drives ud i et altopslugende og dødeligt vanvid, for i sidste ende

at genopstå som et overnaturligt væsen. Det er en rolle, som ikke mindst rummer store udtryksmæssige udfordringer. For hvordan får man disse store hændelser og personkontraster ud over scenekanten? Hvordan får man publikum til helt ind i hjertet at føle den tragiske kærlighed, som griber Giselle, og som i sidste ende bliver til en tilgivelse eller syndsforladelse?

Her spiller det mimiske en stor rolle: Den mimiske side af balletten, hvor danserne gennem ansigts- og kropsudtryk og bevægelser udtrykker sig uden ord. Den mimiske tradition inden for den klassiske, romantiske ballet har rødder helt tilbage til Commedia dell'arte (en manual for skuespillere fra 1625, der udførligt beskriver alle bevægelserne inden for det mimiske udtryk).

Alle disse elementer er med til at skabe fortællingen om den stakkels Giselle og om kærlighedens altopslugende kræfter. I ballettens ordløse univers bliver det til en fantastisk, sanselig oplevelse, som kan nå langt ind i hjertet på os. God fornøjelse i teatermørket!

Min fascination af Giselle skyldes, tror jeg, at den er så romantisk og højdramatisk. Den handler om liv og livsdrømme, om kærlighed og kærlighedstab, om død og dødsdrift, om erotik og vanvid – noget som alle mennesker i en eller anden mere eller mindre voldsom form bliver udsat for i løbet af deres liv ...

Nikolaj Hübbe, balletmester og iscenesætter på Det Kongelige Teaters opsætning af *Giselle*

Kan man overhovedet dø af et knust hjerte?

- den romantiske periodes stræben efter den uopnåelige kærlighed

Livet er kærligheden, og enhver livsform og livsstyrke består i kærlighed og stammer fra den.

J.G. Fichte, tysk filosof (1762-1814)

Da Giselle indser bedraget og umuligheden i hendes kærlighed til Albrecht, falder hun, efter en intensiv vanvidsscene, død om i sin elskedes arme. Hun dør af et knust hjerte. Måske er det i nutidens øjne ikke umiddelbart den mest realistiske måde at dø på, at kroppen og hjertet går i stå, fordi kærligheden ikke kan forløses. Kan man overhovedet dø af et knust hjerte ...? Ikke desto mindre er dette et tema, der kan findes igen og igen i romaner og digte fra den romantiske periode, som også balletten Giselle var en del af.

Den romantiske periode var en tankestrømning og stilretning inden for kunst, musik og litteratur, der groft sagt kan afgrænses til Europa fra år 1800 og til midten af 1800-tallet. Den blev først og fremmest til som en reaktion på Oplysningstidens (ca. 1690-1800) faste tro på fornuften. I den romantiske periode var det derimod følelserne, der kom i fokus. Det var i følelserne, at essensen af livet skulle findes. Perioden var ikke mindst kendetegnet ved store forfattere og digtere som Friedrich Schiller, Heinrich Heine, Johann Wolfgang von Goethe, Victor Hugo, Lord Byron - og i Danmark H.C. Andersen og Adam Oehlenschläger - samt ved komponister som Franz Schubert, Frédéric Chopin og Richard Wagner.

Kærligheden mellem mand og kvinde var et af de helt centrale omdrejningspunkter i periodens litteratur. Kærlighed var individets ret, og den måtte være ren og fri for fordomme, skel og begrænsninger. Men dermed blev det også ofte kun til forelskelse

på afstand. For idet kærligheden blev konkret eller fysisk, blev den også afklædt idealiseringens lys og var dermed heller ikke længere fejlfri. Derfor drejede det sig først og fremmest om længslen efter den idealiserede kærlighed og dermed også ofte efter den idealiserede kvinde. Det var i højere grad en længsel efter den uopnåelige kærlighed end efter en virkeliggørelse heraf. Og romanerne var fyldt med unge, forelskede mænd, der led alverdens kærlighedskvaler over den fjerne og uopnåelige elskede.

Kærlighedshistorien i *Giselle* rummer hele essensen af den romantiske periodes vision om kærlighed. Giselle kaster sig hovedkulds og fyldt med passion ud i kærligheden til den forklædte Albrecht. Albrecht er også selv indbegrebet af den romantiske helt, som stræber efter det uopnåelige. Han er allerede forlovet bort, men drages alligevel af den, i sidste ende, umulige kærlighed til bondepigen Giselle. For Giselle bliver kærligheden også hendes død. Hun dør

af sit knuste hjerte og genopstår som en overnaturlig skabning. På mange måder repræsenterer Giselle i sin overnaturlige skikkelse netop denne idealiserede kærlighed, som også i sidste ende beskytter og redder Albrecht fra døden.

De overnaturlige væsner, willierne – og i andre sammenhænge sylfider og elverpiger – repræsenterer samtidigt epokens fascination af naturen og dens kræfter. Mennesket både frygtede og blev draget af naturen. På den ene side ville man tilbage til det naturlige, til drifterne og lidenskabene, men samtidig måtte samfundets orden og dets institutioner – ikke mindst ægteskabet – opretholdes. Man havde en forestilling om, at netop dette oprindelige, naturlige menneske i højere grad var at finde i landbefolkningen, som ikke var blevet forurennet af byens kultur. Dermed kom bondekulturen også i fokus. Folkeviser og folkeeventyr blev nedskrevet, og komponister integrerede folkemelodier og stiltræk herfra i deres musik.

Lad os afslutningsvis vende tilbage til spørgsmålet: Kan man dø af et knust hjerte? Mange af datidens digtere og romankarakterer levede i et evigt afsavn efter den elskede. En tidlig død blev da også skæbningen for flere af disse. Nogle døde af afkræftelse og sygdom, og nogle ved selvmord. I en moderne optik skal man måske i højere grad se på spørgsmålet i overført betydning. Det er måske først og fremmest på et følelsesmæssigt plan, at noget dør. Kærligheden har påvirket os. I foreningen med den anden har man udviklet sig, man er blevet til noget nyt. Idet kærligheden forsvinder eller umuliggøres, overmandes man af følelsen af at miste den person, man var blevet, i foreningen med den anden.

Lige meget om vi er indvævet i den romantiske periodes stræben efter den umulige kærlighed eller i en moderne opfattelse af kærligheden som begreb, vil kærligheden og forelskelsen stadig være et element, der fylder i os langt ud over vores fornuft. Den kan være overvældende og fantastisk, nådesløs og tragisk.

Men dansen den går så let gennem lunden ...

"Willierne er brude, der er døde inden deres bryllupsdag. De stakkels unge skabninger kan ikke ligge roligt i deres grave, for i deres døde hjerter, i deres døde fødder findes stadig den lidenskab efter at danse, som de ikke kunne få tilfredsstillet i livet. Ved midnat stiger de op og samles i flok ved landeveje, og ve den unge mand, der træffer dem der! Da må han danse med dem, de omslynger ham med tøjlesløst raseri, og han danser med dem uden ro, indtil han falder død om. Klædt i deres brudekjoler, med blomsterkranse om hovedet og skinnende ringe på deres fingre, danser willierne i måneskinnet ligesom elverpigerne. Deres ansigter er ungdommeligt smukke, selvom de er snehvide, og de ler så grusomt livligt, så bedragerisk elskværdigt ..."

Heinrich Heine: *Über Deutschland* (1834), s. 38-39.

I 1834 udgav den tyske digter og tænker Heinrich Heine sit værk *Über Deutschland*, eller på fransk: *De L'Allemagne*. *Über Deutschland* er et meget tidsty-pisk udtryk for den romantiske periodes fascination af det nationale og folkelige. Værket er en gennemgang og genfortælling af ånder og dæmoner fra folkelige myter og viser. Det var i netop dette værk, at Théophile Gautier fandt sin inspiration til fortællingen om Giselle. Det var myten om de natlige væsner, willierne, der var første inspirationskilde.

"Hvilken smuk ballet der kunne blive ud af dette! I øjeblikkets begejstring tog jeg end dog et stort ark hvidt papir og skrev i toppen: *Les Wilis, Ballet*." Théophile Gautier i *Histoire de l'art dramatique* (1859), bind 2, efter at have læst i Heinrich Heines *Über Deutschland*.

Willierne er skæbneramte unge kvinder, der er blevet forladt af deres elskede forud for deres brude-nat. De er blevet svigtet på dette kritiske tidspunkt, i overgangen mellem jomfrudom og ægteskab. Og i døden befinder de sig fortsat i denne uforløste tilstand, nu imellem livet og døden. De danser i skoven i månelysets skær. I hævn tørst lokker de unge mænd til at danse med sig, til mændene segner døde om af udmattelse.

Heinrich Heine gengiver i samme åndedrag som historien om willierne også folkevisen om den unge Hr. Oluf. Natten inden sit bryllup indfanges Hr. Oluf på et natligt ridt gennem skoven af elverpigernes dans. Der er med andre ord tale om den folkevisse, som vi i Danmark kender som *Elverskud*. *Elverskud* findes i flere forskellige udenlandske udgaver, bl.a. på svensk og tysk.

Elverskud (uddrag)

*Der danser fire, der danser fem
Elverkongens datter rækker hånden frem
Men dansen den går så let gennem lunden*

*Elverkongens datter rækker hånden fra sig:
"Og lyster Hr. Oluf træde dansen med mig?"
Men dansen den går så let gennem lunden*

Hr. Olufs møde med Elverkongens datter får fatale følger for den unge mand. Ved hjemkomsten falder han død om, og både hans forlovede og hans mor dør efterfølgende af sorg.

Der er mange lighedstegn mellem elverpigerne i folkevisen og willierne i Heines bog og siden hen i

Gautiers fortælling om Giselle. De er farlige for unge mænd, og lokker med deres dans. De besidder en lurende erotisk kraft, der truer med at fratage mændene deres rationelle handlekraft.

Denne forbindelse mellem Giselle og folkesagnetes willier og elverpiger skinner også flere steder igennem i den forestilling, som man kan opleve på Det Kongelige Teaters skrå brædder. I folkesagnetene og folkeviserne var livets overgangsfaser, f.eks. overgangen fra barn til voksen, fra jomfru til giftermål osv., og alle de modstridende følelser, som ligger heri, helt essentielle. I viserne bliver de udtrykt gennem kontraster mellem dag og nat, mellem menneske og natur, og ikke mindst gennem tilstedeværelsen af disse oversanselige væsner og deres ubrydelige og skæbnesvangre magt over mennesket. Disse kontraster vil man kunne genfinde i såvel musikkens klangunivers som i scenografiens og dansens udtryk på scenen.

Øvelse:

- Læs eller genlæs folkevisen *Elverskud*.
- Beskriv Hr. Olufs livssituation. Hvor er han på vej hen?
- Hvilke elementer i visen markerer den overgangsfase, som Hr. Oluf befinder sig i?
- Hvad kan Elverkongens datter symbolisere – set ud fra en psykologisk synsvinkel?
- Hvorfor straffes Hr. Oluf af Elverkongens datter?
- Hvilken rolle spiller dansen i *Elverskud* og *Giselle*? Hvorfor?
- Hvad er visens morale?
- Hvordan adskiller moralen i *Elverskud* sig fra moralen i balletten *Giselle*?

Kilder/læs mere

Erik Aschengreen og Ole Nørlyng: *Balletbogen*, Gyldendal, 1992.

Heinrich Heine: *Sämtliche Werke*, bind 17, Hamburg, 1876.

Jørn Jakobsen m.fl.: *Folkeviser*, Systime, 2002.

Lise Kaiser: *Giselle*, forestillingsprogram fra Det Kongelige Teater, 2008.

Marian Smith: *Ballet and Opera in the Age of Giselle*, Princeton University Press, 2000.

Kai Aalbæk-Nielsen: *Kærligheden i det 19.-20. århundrede*, Gyldendal, 2003.

Spørgsmål til efterbehandling

- Hvordan oplevede du Det Kongelige Teaters opsætning af *Giselle*?
- Hvilke sceniske virkemidler var der anvendt for at skabe kontrast mellem 1. og 2. akt? Var der andre elementer, der var med til at skabe denne kontrast? Hvordan virkede kontrasten i det samlede udtryk på dig?
- Hvad tror du, at der sker med Albrecht, efter at tæppet er gået ned? Gifter han sig efter planen med Bathilde, eller vælger han noget helt andet?

Det Kongelige Teater

© Det Kongelige Teater og
Musikken i Skoletjenesten
2009

Tekst: Ulla Hahn Ranmar/
Skoletjenesten med undtagelse af s. 3 (Det Kongelige
Teater)

Foto: Henrik Stenberg

Layout: Kristin Wiborg/
Skoletjenesten

DKTundervisning

- Hvordan lyder en tenor?
- Hvad koster Det Kongelige Teater?
- Hvilket skuespil har været spillet flest gange?
- Hvad laver en balletdanser inden en forestilling?

Få svar på disse og mange andre spørgsmål på DKTundervisning.

Et 360 graders site til brug i undervisningen.

Du finder DKTundervisning på www.kglteater.dk/skoler eller

www.skoletjenesten.dk/sider/Undervisningsmateriale

Det Kongelige Teater

Skoletjenesten

Skuespil

Opera

Ballet

Bag tæppet

Om Det Kongelige Teater

Pædagogiske tilbud

Info

Studie-materiale

Opgaver og spil

Velkommen til DKT undervisning.

DKT undervisning er et web-site, som henvender sig til børn og unge, der vil vide mere om Det Kongelige Teater.

DKT undervisning er lavet i et samarbejde mellem Skoletjenesten og Det Kongelige Teater.

Ved hjælp af cirklen til venstre kan du navigere rundt i DKT undervisning.

Klik på et af punkterne for at komme i gang.